

[Vagn Bro.]

kan søge at begrænse dette Prisfald. Jeg tillader mig derfor, saa indtrængende som det er mig muligt, at anmode den højtærede Minister for offentlige Arbejder om hurtigst muligt at lade dem vide, om der vil blive en Forbindelse.

Jeg kan ogsaa slutte mig til de Ord, som det ærede Medlem Hr Larsen (Bjerre) sagde om Forholdene ved Ejby. Ogsaa jeg haaber selvsagt, at man vil kunne faa gode Forhold med Hensyn til Rutebilspørgsmaaletovre i Odense Amt.

Endelig vil jeg gerne med Henblik paa den anden Valgkreds, som jeg har den Ære at være med til at repræsentere, nemlig Bogense-Kredsen, henlede den højtærede Minister for offentlige Arbejders Opmærksomhed paa et Forhold ved Ombygningen af Jernbanebroen mellem Bred og Aarup, over den saakaldte Ladegaardsaa. Forholdet er dette, at Statsbanerne har lavet om paa selve Broen, saaledes at der er kommet en Ændring i Aaens Fald, og dette har medført, at de private Lodsejere, der allerede tidligere har haft stor Bekostning med Hensyn til deres Jorders Afvanding, nu faar en øget Bekostning, og jeg vil derfor meget henstille, at det Andragende, der er sendt til Ministeriet i den Anledning, maa blive efterkommet i hvert Fald i nogen Maade.

Jeg skal derefter tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Undervisningsminister. Hvad man nu end kan eller vil mene om Ordningen med Hensyn til det kongelige Teater som statsdrevet, saa er det efter min Mening saaledes, at Teatret ogsaa nu, efter at det maaske staar overfor en Nyordning af Ledelsen og efter den Nyordning, der blev vedtaget før kort Tid siden med de to Scener, først og fremmest bør søge at stille sig i det bedst mulige Forhold til Befolkningen her i Landet. Inden jeg gaar videre, vil jeg sige, at jeg i Sommerens Løb har korresponderet med det høje Undervisningsministerium om Sagen, og Ministeriet stillede sig overmaade velvilligt, og naar den Anmodning, jeg fremsatte, ikke kunde imødekommes, skyldtes det de særlige Ombygningsforhold i Øjeblikket. Jeg tænker altsaa i dette Øjeblik paa Fremtiden. Der er nemlig et Omraade, hvor den almindelige Befolkning trindt om i Landet kan komme til at staa i et vist Forhold til det kongelige Teater og muligvis derigennem med større Ro kan se paa det desværre store aarlige Underskud, man stilles overfor, og det er et Omraade, som jeg synes, det er glædeligt og paaskønnelses-

værdigt, at man trindt om i Landet er kommet ind paa, nemlig at møde med historiske Optrin knyttet til de folkelige Fester. En Mand som cand. mag. Langballe har her uden al Tvivl gjort et fortjenstfuldt Arbejde, idet han har søgt at vække Befolkningens Sans for vor Historie, og det omfattes med megen Interesse ikke mindst her paa Øerne. Men Forholdet er jo, dels at det er overordentlig bekosteligt at faa de historisk korrekte Dragter, dels at Dragternes Korrekthed fra de private Udlejningsbureauer ofte er saa som saa. Derfor vil jeg meget henstille til det kongelige Teater, om det ikke, selv om der skulde gaa en og anden Dragt i Løbet, kunde udlaane sine Dragter, saaledes at det paa den Maade kunde hjælpe den Del af Befolkningen, der ikke er i Stand til at komme ind og se Forestillingerne.

Et andet Spørgsmaal, jeg vil tillade mig at sige et Par Bemærkninger om, er det meget omtalte Manuduktørspørgsmaal ved Universitetet. Jeg vil straks sige, at jeg har selv i 8—9 Aar været Manuduktør, og jeg agter ikke med de Bemærkninger, som jeg her skal fremsætte, paa nogen Maade at vende mig mod selve Institutionen som saadan. Der er ikke Skygge af Tvivl om, at saaledes som Universitetsforholdene i Øjeblikket er, er det umuligt at komme bort fra den private Manuduktion, i hvert Tilfælde indenfor det juridiske Fakultet. Jeg vil ogsaa i denne Forbindelse sige, at jeg kan kun fuldt anerkende, at Fakultetet eller Konsistorium har henvist den strafferetlige Side af Sagen til Forundersøgelse ved Politidirektøren, og jeg vil ogsaa sige, at er der noget om det, vil i hvert Tilfælde den offentlige Menings Dom blive overordentlig haard over det Blad og eventuelt de Mænd, der som en Slags Ungdomslærere i paa denne Maade har gjort sig Indtægt af disse unge Menneskers ofte vanskeligt fremskaffede Midler. Men det er altsaa en Sag for sig. Retten sidder i Øjeblikket, og jeg nærer ingen Tvivl om, at man vil gaa frem ad den rette Vej. Men det Forhold, jeg vil nævne, er dette, at det forekommer mig, at paa et Punkt maa man stille et vist Krav til den private Manuduktion. Det er betegnende at se, at de fleste af de angrebne er juridiske Studenter, og det forekommer mig at være ganske urimeligt, at man tillader Folk, som endnu ikke har dokumenteret, at de kan tage juridisk Embedseksamen, at undervise et meget stort Antal Studenter. Jeg for min Part vilde mene, der laa en vis Garanti i, at Folk, der vilde manuducere, skulde have